

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [CS](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

cehă

Swipe to change

Cum puteți sesiza o instanță de judecată

Republica Cehă

1 Este necesar să mă adresez unei instanțe judecătorești sau există o altă alternativă?

Orice persoană are dreptul de a se adresa instanței pentru protejarea unui drept care a fost amenințat sau încălcat. Este întotdeauna recomandabil să se încerce mai întâi soluționarea litigiului pe cale amiabilă. Metodele de soluționare alternativă a litigiilor pot fi, de asemenea, utilizate. În anumite domenii ale dreptului civil, statul permite părților la raportul juridic în cauză să încredințeze soluționarea litigiului unui alt organism privat. În Republica Cehă, Legea nr. 216/1994 Coll., privind procedurile de arbitraj și executarea hotărârilor arbitrale, astfel cum a fost modificată (*zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů*), stabilește modalitățile procedurilor de arbitraj. În urma acestor proceduri se pronunță o hotărâre arbitrală care este obligatorie pentru ambele părți și care are statutul de titlu executoriu. Mediarea în altă materie decât cea penală este reglementată de Legea nr. 202/2012 Coll., privind medierea și de modificare a anumitor legi (Legea privind medierea) [*zákon č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů (zákon o mediaci)*]. Pentru detalii suplimentare, vă rugăm să consultați secțiunea „Soluționarea alternativă a litigiilor – Republica Cehă”.

Chiar și după introducerea unei cereri în instanță, este posibil ca, dacă natura litigiului permite acest lucru, să se solicite instanței să se recurgă la o soluționare amiabilă (a se vedea articolele 67-69 și articolul 99 din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată – *zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů*). O tranzacție judiciară aprobată produce aceleași efecte ca o hotărâre judecătorească definitivă. De asemenea, o tranzacție judiciară aprobată constituie un titlu executoriu și reprezintă un obstacol în soluționarea cauzei de către un judecător.

2 Există termene pentru introducerea unei acțiuni în justiție?

Termenele diferă în funcție de cazurile individuale, motiv pentru care este de preferat să solicitați cât mai rapid posibil să vi se acorde consultanță juridică. O acțiune trebuie formulată în fața instanței competente, înainte de expirarea termenului de prescripție (acțiunea trebuie să fie depusă la instanță în termenul de prescripție).

În cazul unui termen de decădere care decurge din expirarea termenului legal, obligația unui debitor nu este eliminată, ci este redusă. Acest lucru înseamnă că nu poate fi răscumpărată în cazul în care debitorul invocă termenul de prescripție. Termenele de prescripție sunt reglementate la nivel general la articolele 609-653 din Legea nr. 89/2012 Coll., Codul civil. (*zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník*). Termenul general de prescripție este de trei ani și începe să curgă din ziua în care dreptul ar putea fi exercitat pentru prima dată. Durata termenelor de prescripție speciale individuale depinde de natura dreptului exercitat.

3 Trebuie să mă adresez unei instanțe din acest stat membru?

A se vedea secțiunea „Jurisdicție – Republica Cehă”.

4 Dacă da, cărei instanțe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părți sau alte aspecte ale cauzei mele?

Competența instanțelor este stabilită prin normele privind competența teritorială, competența materială și competența funcțională.

Competența teritorială definește domeniul de aplicare al jurisdicției instanțelor individuale de același tip. În funcție de aceasta, se stabilește ce instanță specifică de prim grad de jurisdicție urmează să judece și să se pronunțe într-o anumită cauză. Normele de bază privind competența teritorială sunt stabilite la articolele 84-89a din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată. Cu toate acestea, trebuie să se țină seama de faptul că, în anumite cazuri, competența teritorială poate fi reglementată de dreptul Uniunii aplicabil în mod direct, care prevalează asupra legislației naționale (a se vedea anumite dispoziții din Regulamentul nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, care reglementează nu numai competența internațională, ci și competența teritorială), ceea ce înseamnă că normele privind competența teritorială prevăzute în legislația cehă nu se aplică întotdeauna.

Instanța competentă teritorial este instanța ordinară a părții împotriva căreia este formulată acțiunea (pârâtul), cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legea respectivă. Instanța ordinară este întotdeauna o instanță districtuală (*okresní soud*). În cazul în care o instanță regională (*krajský soud*) este competentă în calitate de instanță de prim grad de jurisdicție (a se vedea întrebarea 2.1), are competență teritorială instanța regională în circumscripția căreia este situată instanța ordinară (districtuală) a părții. În cazul în care o acțiune este formulată împotriva mai multor pârâți, are competență teritorială instanța ordinară a oricărui dintre aceștia.

Instanța ordinară a unei persoane fizice este instanța districtuală în circumscripția căreia aceasta își are domiciliul; în cazul în care persoana fizică nu are un domiciliu, atunci instanța ordinară este instanța în circumscripția căreia își are reședința respectiva persoană. Domiciliul înseamnă locul unde o persoană fizică locuiește cu intenția de a rămâne permanent (este posibil să existe mai multe astfel de locuri, caz în care toate aceste instanțe sunt instanțe ordinare). Instanța ordinară a unei persoane fizice care desfășoară activități economice este, în cauzele privind activități economice, instanța districtuală în circumscripția căreia se află sediul activității (sediul activității reprezintă adresa înscrisă în registrul public); în cazul în care nu există un sediu al activității, instanța ordinară este instanța districtuală în circumscripția căreia își are domiciliul respectiva persoană, iar, în cazul în care aceasta nu are un domiciliu, atunci instanța ordinară este instanța districtuală în circumscripția căreia își are reședința respectiva persoană.

Criteriul de stabilire a instanței ordinare a unei entități juridice este sediul său social (a se vedea articolele 136-137 din Legea nr. 89/2012 Coll., Codul civil).

Instanța ordinară a unui administrator de insolvență în cadrul exercitării atribuțiilor sale este instanța districtuală în circumscripția căreia acesta își are sediul social.

Norme speciale se aplică în cazul instanței ordinare a statului (instanța în circumscripția căreia își are sediul social unitatea organizațională a statului competentă în temeiul unei dispoziții legale speciale și, în cazul în care instanța competentă teritorial nu poate fi stabilită în acest mod, instanța în circumscripția căreia s-au produs împrejurările care au dat naștere dreptului invocat), a unei municipalități (instanța în circumscripția căreia este situată municipalitatea) și a unei unități teritoriale autonome superioare (instanța în circumscripția căreia își are sediul social organele sale administrative).

În cazul în care pârâtul, cetățean al Republicii Cehe, nu are o instanță ordinară, sau nu are o instanță ordinară în Republica Cehă, are competență instanța în circumscripția căreia se află cel din urmă domiciliu cunoscut al acestuia în Republica Cehă. Drepturile de proprietate pot fi exercitate împotriva unei persoane care nu are altă instanță competentă în Republica Cehă de către instanța în circumscripția căreia se află bunurile sale.

O acțiune (cerere introductivă) împotriva unei persoane străine poate fi formulată, de asemenea, la o instanță în circumscripția căreia se află, în Republica Cehă, întreprinderea sau unitatea organizațională a întreprinderii respectivei persoane străine.

Competența materială definește domeniul de aplicare al competenței între diferitele tipuri de instanțe, stabilind instanța care va soluționa cauza în calitate de instanță de prim grad de jurisdicție. În cazul procedurilor judiciare civile, potrivit competenței materiale a instanțelor, instanțele districtuale au competență în calitate de instanțe de prim grad de jurisdicție, cu excepția cazului în care legea prevede în mod expres că această competență materială revine instanțelor regionale sau Curții Supreme a Republicii Cehe.

Competența funcțională definește domeniul de aplicare al competenței diferitelor tipuri de instanțe implicate în soluționarea aceluiași cauze care se succed, în situații care implică formularea unor căi de atac ordinare și extraordinare (cu alte cuvinte, aceasta stabilește ce instanță va decide cu privire la căile de atac ordinare și extraordinare).

5 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu și suma în joc?

Astfel cum s-a arătat mai sus (a se vedea răspunsul la întrebarea nr. 4), potrivit competenței materiale a instanțelor în procedurile judiciare civile, instanțele districtuale au, în esență, competență în calitate de instanțe de prim grad de jurisdicție.

Au fost prevăzute excepții de la acest principiu în favoarea instanțelor regionale, care judecă și hotărăsc în cauzele enumerate la articolul 9 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată. Este vorba, în principal, despre hotărârile privind aspecte care, prin natura lor, necesită un anumit nivel de specializare și hotărârile privind aspecte care sunt mai complexe din punct de vedere faptic și juridic. Instanțele regionale hotărăsc în calitate de instanțe de prim grad de jurisdicție.

a) în cazul litigiilor dintre angajatori și angajați privind soluționarea de comun acord a plății în exces a unor drepturi de pensie, a unor prestații de asigurări de sănătate, a sprijinului social de stat și a asistenței pentru nevoi materiale și în cazul litigiilor referitoare la soluționarea de comun acord a despăgubirii regresive plătite în urma furnizării prestațiilor de asigurări de sănătate;

b) în cazul litigiilor referitoare la ilegalitatea unui conflict de muncă sau a unei greve;

c) în cazul litigiilor referitoare la un stat străin sau la persoane care beneficiază de imunități și privilegii diplomatice, în cazul în care aceste litigii intră în competența instanțelor cehe;

d) în cazul litigiilor referitoare la anularea deciziei arbitralului privind executarea obligațiilor care decurg dintr-un contract colectiv de muncă;

e) în cauzele care rezultă din raporturi juridice legate de înființarea unor societăți comerciale, în general a unor societăți cu scop lucrativ, de finanțări și de fonduri de dotare și în litigiile dintre întreprinderi și partenerii sau membrii acestora, precum și în litigiile dintre asociații și membri, care rezultă din participarea lor la întreprinderea respectivă;

f) în litigiile dintre întreprinderi, partenerii sau membrii acestora și membrii organelor statutare ale acestora sau lichidatori, cu privire la raporturile referitoare la executarea mandatelor membrilor organelor statutare sau de lichidare;

g) în litigiile care decurg din legislația privind drepturile de autor;

h) în litigiile privind protecția drepturilor încălcate sau amenințate de concurența neloyală sau de restrângerea ilegală a concurenței;

i) în ceea ce privește protecția numelui și a reputației unei persoane juridice;

j) în litigiile privind garanția financiară și cele privind cambiile, biletele la ordin și instrumentele de investiții;

k) în litigiile care decurg din tranzacțiile de schimb de mărfuri;

l) în chestiunile privind adunările generale ale asociației de proprietari și în litigiile care decurg din acestea, cu excepția litigiilor privind contribuțiile membrilor asociației pentru administrarea locuințelor și a terenurilor, a litigiilor privind plățile în avans pentru servicii și metoda de distribuire a costului serviciilor;

m) în chestiunile privind transformarea societăților și a cooperativelor, inclusiv orice proceduri de despăgubire, în temeiul unei dispoziții legale speciale;

n) în litigiile privind achiziționarea unei întreprinderi, închirierea unei întreprinderi sau a unei părți a acesteia;

o) în litigiile privind contractele de lucrări de construcție care depășesc pragurile prevăzute pentru achizițiile publice, inclusiv furniturile necesare pentru executarea acestor contracte.

Curtea Supremă a Republicii Cehe (*Nejvyšší soud České republiky*) are competență în prima și singura instanță în cazul procedurilor de recunoaștere a hotărârilor judecătorești străine în materie matrimonială [acest lucru nu este valabil în cazul recunoașterii hotărârilor judecătorești din alte state membre ale UE dacă se aplică Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000] și în ceea ce privește stabilirea sau negarea filiației în conformitate cu articolul 51 și cu articolul 55 alineatul (1) din Legea nr. 91/2012 Coll., privind dreptul internațional privat (*zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém*).

6 Pot să introduc o acțiune în justiție în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În cadrul procedurilor judiciare civile din Republica Cehă, nu există obligația generală de a fi reprezentat de un avocat.

Calitatea procesuală activă și pasivă

Orice persoană poate acționa în mod independent în fața instanței ca parte la proceduri judiciare, conform capacității sale juridice [articolul 20 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată]. O persoană fizică dobândește deplina calitate procesuală activă atunci când devine majoră. O persoană devine majoră la împlinirea vârstei de 18 ani. Înainte de împlinirea acestei vârste, o persoană poate deveni majoră prin admiterea unei cereri de obținere a capacității juridice (a se vedea articolul 37 din Legea nr. 89/2012 Coll., Codul civil) sau prin căsătorie. În cazul în care o parte la procedură nu are calitate procesuală activă deplină, aceasta poate fi reprezentată în cadrul procedurilor. În cazul în care o persoană majoră are capacitate juridică limitată, atunci este posibil să nu aibă nici calitate procesuală activă și pasivă.

Reprezentarea poate rezulta în temeiul legii sau al unei decizii a unei agenții guvernamentale (reprezentare legală) sau în temeiul unei împuterniciri. Orice persoană care participă la procedură în calitate de reprezentant al părții trebuie să furnizeze dovezi ale acestei reprezentări.

O persoană fizică ce nu este în măsură să acționeze în mod independent în fața instanței trebuie să fie reprezentată de tutorele său legal sau de un curator (articolele 22-23 și articolul 29a. din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată).

Părțile la procedură (care au capacitate juridică) pot fi, de asemenea, reprezentate de o persoană pe care o desemnează, în temeiul unei împuterniciri (articolele 24-28a din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată).

7 Pentru introducerea acțiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepție, biroului grefierului instanței sau în altă parte?

O acțiune (cerere introductivă) se depune la instanța care are competență materială, teritorială și funcțională. Adresele instanțelor cehe pot fi găsite pe pagina web a Ministerului Justiției din Republica Cehă: <http://portal.justice.cz/Justice2/Uvod/Soudy.aspx>

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Toate părțile au un statut egal în cadrul procedurilor judiciare civile și au dreptul de a fi audiate de instanță în limba lor maternă (a se vedea articolul 18 din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). O acțiune (cerere introductivă) poate fi depusă în limba maternă a reclamantului (solicitantului). Cu toate acestea, pentru ca instanța să se poată pronunța mai rapid asupra acțiunii (cererii introductive), este recomandabil ca documentele înaintate instanței să fie însoțite de o traducere în limba cehă.

Cererile introductive pot fi formulate în scris (a se vedea articolul 42 din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). Cererile se depun pe suport de hârtie sau în format electronic prin intermediul unei rețele publice de date sau prin fax. Depunerea unei cereri privind fondul cauzei prin fax sau în format electronic trebuie să fie urmată, în termen de cel mult 3 zile, de punerea la dispoziție a originalului sau a unei versiuni în scris identice cu textul transmis prin fax sau email. În cazul în care cererea se depune în format electronic cu semnătură electronică certificată (în conformitate cu Legea nr. 227/2000 Coll., privind semnăturile electronice, astfel cum a fost modificată – *zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů*) sau în format electronic în temeiul unei dispoziții legale speciale (Legea nr. 300/2008 Coll., privind actele electronice și conversia documentelor autorizate – *zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů*), nu mai este necesar să se depună ulterior documentele originale.

O cerere introductivă și solicitarea unui ordin de executare pot fi formulate verbal și înregistrate (a se vedea articolul 14 din Legea nr. 292/2013 Coll., privind procedurile judiciare speciale, astfel cum a fost modificată – *zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů*) în cazul procedurilor care pot fi, de asemenea, inițiate fără o cerere sau în cazul procedurilor de autorizare a încheierii căsătoriei, al procedurilor privind protecția împotriva violenței domestice, al procedurilor de stabilire sau negare a filiației și al procedurilor de adopție. Fiecare instanță districtuală are obligația de a înregistra documentele depuse și de a le transmite fără întârziere la instanța competentă. Depunerea documentelor în acest mod produce același efecte ca și când ar fi fost efectuată la instanța competentă.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Nu sunt prevăzute formulare pentru introducerea unei acțiuni (cereri introductive). O acțiune (cerere introductivă) trebuie să conțină informații generale [a se vedea articolul 42 alineatul (4) din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată] și informații speciale [a se vedea articolul 79 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Informațiile generale includ desemnarea instanței căreia i se adresează cererea și desemnarea persoanei care formulează acțiunea. De asemenea, acțiunea trebuie să precizeze în mod clar cauza la care se referă și capetele de cerere și trebuie să fie semnată și datată.

Informațiile speciale includ numele, prenumele și adresa părților ori codul numeric personal sau numărul de identificare a părților (denumirea comercială sau denumirea și sediul social ale unei persoane juridice, numărul de identificare, numele țării și al unității organizaționale relevante a statului care se prezintă în fața instanței în numele acesteia), dacă este necesar, de asemenea, reprezentanții săi, o descriere a principalelor fapte și o descriere a elementelor de probă invocate de reclamant. În cerere trebuie să se precizeze în mod clar pretențiile reclamantului.

În cazul în care cererea nu conține informațiile speciale necesare sau dacă acestea sunt neinteligibile sau neclare, instanța va solicita părții să remedieze aceste deficiențe într-un anumit termen. Dacă deficiențele nu sunt remediate și, prin urmare, procedurile nu pot continua, instanța va respinge cererea introductivă. Instanța nu va lua în considerare alte cereri până când informațiile furnizate nu au fost corectate sau completate în mod corespunzător (a se vedea articolul 43 din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). Cererea trebuie să fie depusă în numărul necesar de exemplare, și anume un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, dacă este cazul [a se vedea articolul 42 alineatul (4) din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Se percep taxe judiciare pentru procedurile desfășurate în fața instanțelor în Republica Cehă, pentru actele enumerate în registrul taxelor și pentru diversele acte efectuate de instanțe și de administrația instanțelor. Valorile acestor taxe sunt prevăzute în Legea nr. 549/1991 Coll., privind taxele judiciare, astfel cum a fost modificată (*zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů*). Taxele judiciare sunt stabilite sub forma unei sume fixe sau ca rată procentuală din valoarea obiectului procedurilor judiciare.

O serie de cauze (în special cele necontencioase) sunt scutite de plata acestor taxe. Printre cauzele „scutite material” se numără cele privind tutela, adopția, obligațiile de întreținere între părinți și copii etc. Pentru aceste proceduri nu se plătesc taxe.

Reclamanții din cadrul procedurilor de stabilire a plăților prestației de întreținere, a despăgubirilor pentru daune aduse sănătății, pentru vătămări corporale la locul de muncă și boli profesionale sunt scutiți cu titlu personal de plata taxelor. În cazul în care reclamantul dintr-o anumită procedură este scutit cu titlu personal de plata taxelor, iar instanța îi admite cererea, părătul este obligat să plătească taxele.

De asemenea, este posibil să se admită așa-numitele scutiri individuale care iau în considerare situația financiară și socială a părților la procedură și circumstanțele specifice cauzei judecate. În cazul în care reclamantul se găsește într-o situație materială dificilă din cauza șomajului pe termen lung, a unei boli grave, etc., acesta poate solicita instanței să fie scutit integral sau parțial de plata taxelor. Este preferabil ca cererea respectivă să fie anexată la acțiunea inițială. Atunci când hotărăște cu privire la scutirea de plata taxelor, instanța ia în considerare bunurile, situația financiară și socială globală a solicitantului, valoarea taxelor judiciare, natura acțiunii formulate etc. Totuși, acest lucru nu trebuie să constituie un exercițiu arbitrar sau sortit în mod vădit eșecului sau o obstrucționare a exercitării drepturilor. A se vedea, de asemenea, secțiunea „Asistență judiciară – Republica Cehă”.

Taxele se plătesc la depunerea cererii introductive. Dacă taxele nu au fost plătite la momentul depunerii cererii, instanța va solicita părții să le plătească și o va informa că, în cazul în care taxele nu sunt achitate în termenul prevăzut, procedura va fi suspendată.

11 Pot să solicit asistență judiciară?

A se vedea secțiunea „Asistență judiciară – Republica Cehă”.

12 Din ce moment se consideră că acțiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informații din partea autorităților cu privire la introducerea corectă a acțiunii?

Procedura judiciară începe în ziua în care cererea este depusă la instanță [a se vedea articolul 82 din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată] sau în ziua în care instanța pronunță o hotărâre de inițiere a procedurii fără cerere introductivă [a se vedea articolul 13 alineatul (2) din Legea nr. 292/2013 Coll., privind procedurile judiciare speciale, astfel cum a fost modificată]. Depunerea acțiunii (cererii introductive) la instanță declanșează procedura, iar instanța nu emite nicio confirmare specială cu privire la faptul că procedura a fost inițiată. În cazul în care o acțiune (cerere introductivă) este depusă personal la grefa instanței, se poate obține o confirmare prin stampilarea unui exemplar al acțiunii.

În cazul în care cererea prezintă deficiențe (nu conține informațiile prevăzute ori este neclară sau neinteligibilă), instanța va solicita părții să le remedieze. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate în termenul stabilit de instanță, iar procedurile nu pot continua din acest motiv, instanța va respinge cererea introductivă și va suspenda procedura.

13 Voi obține informații detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfățișare)?

După declanșarea procedurii, instanța va acționa fără cereri suplimentare, în vederea asigurării faptului că fiecare cauză este judecată și soluționată cât mai repede posibil [a se vedea articolul 100 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată]. Instanța are

obligația să transmită personal acțiunea (cererea introductivă) celorlalte părți la procedură [a se vedea articolul 79 alineatul (3) din Codul de procedură civilă]. În cursul procedurii, instanța va informa părțile cu privire la diversele lor drepturi și obligații. În cazul în care trebuie îndeplinit un act procedural specific, instanța va stabili un termen de efectuare a acestuia.

Părțile și reprezentanții acestora au dreptul de a examina dosarul instanței, cu excepția procesului-verbal al voturilor, și de a face extrase din dosar și copii ale acestuia. Președintele completului de judecată va permite oricărei persoane care are un interes legitim sau care are motive întemeiate să examineze dosarul și să facă extrase din dosar și copii ale acestuia, cu excepția cazului în care trebuie păstrată confidențialitatea conținutului dosarului conform legii (a se vedea articolul 44 din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată).

Ultima actualizare: 20/04/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.